

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/27/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313201043
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313201043.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci navrhovateľa: navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Teplická 7434/147, Piešťany, proti odporcovi: odporcovi L. L., M.. X.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníkom zamestnancom súdu - súdnou tajomníčkou Štefániou Časnochovou, o zaplatenie istiny 268,39 € s príslušenstvo, takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania súd **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Podaným návrhom došlým súdu dňa 29.1.2013 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 2827,02,-€ vrátane príslušenstva, a to úroku z omeškania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 22.10.2009 uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu na nákup osobného motorového vozidla na čiastku 2450,-€, pričom odporca sa zaviazal čiastku uhradiť v 48 mesačných splátkach po 115,03€. Odporca si svoj záväzok splácať úver riadne a včas nesplnil. Navrhovateľ dňa 10.10.2011 zosplatnil úver a vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy 3064,06€ do 27.10.2011. Odporca uhradil 19 splátok a časť 20. Došlo k účinnému prevodu vlastníckeho práva k vozidlu na navrhovateľa, ktoré tento následne predal za 450€. Náklady spojené s predajom vozidla sú 212,96€. Dňa 24.5.2012 navrhovateľ zaslal odporcovi výzvu na splatenie dlhu 2827,02€ do 7.6.2012. Odporca svoj dlh nesplnil.

Súd vydal dňa 18.6.2013 platobný rozkaz, ktorý bol pre nemožnosť doručenia odporcovi zrušený uznesením čk. 5C/27/2013-56 z 5.3.2015.

Dňa 28.5.2015 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnil žiadny z účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie spisovým materiálom, najmä výpisom z obchodného registra navrhovateľa, úverovou zmluvou č. SUA09/003002 z 22.10.2009, zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva z 22.10.2009, VOP, protokolom o prevzatí predmetu financovania, zosplatnením úveru z 13.10.2011, kalkuláciou finančného vyrovnania, podacím hárkom, faktúrou č. 1113104/2011, výpisom z účtu, oznámením o predaji vozidla z 23.5.2012, podacím lístkom, faktúrou č. 52/2011, výpisom z účtu, faktúrou č. FV120519, výpisom z účtu, faktúrou č. FV120530, výpisom z účtu, faktúrou č. FVPOV12/00106, splátkovým kalendárom a dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom.

Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že dňa 22.10.2009 uzatvoril navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu č. SUA09/003002. Na základe tejto zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 2450,-€, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť v 48 mesačných splátkach po 115,03€, prvá splátka splatná dňa 18.11.2009, s konečnou splatnosťou úveru dňa 18.10.2013. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola vo výške 47,958851€ ročne, RPMN vo výške 60,17%, priemerná RPMN vo výške 40,44€. Celkové náklady odporcu 3120,24€.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 13.10.2011 súd zistil, že navrhovateľ vzhľadom na to, že odporca nesplácal úver riadne a včas, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.10.2011 a vyzval odporcu k úhrade úverovej istiny vo výške 3064,06€.

Z faktúry č. 113104/2011 súd zistil, že navrhovateľovi bola vyfakturovaná suma 710,40€ bez DPH za odobratie PL+odťah.

Z oznámenia o predaji vozidla z 23.5.2012 súd zistil, že navrhovateľ oznámil odporcovi predaj vozidla za 450€, náklady s tým spojené 212,96€, výnos 237,04€ a vyzval ho na splatenie dlhu 2827,02€.

Z faktúry č. 52/2011 súd zistil, že navrhovateľovi bola vyfakturovaná suma 35€ za znalecký posudok.

Z faktúry č. FV120519 súd zistil, že navrhovateľovi bola vyfakturovaná suma 36€ ako provízia za predaj vozidla.

Z faktúry č. FV120530 súd zistil, že navrhovateľovi bola vyfakturovaná suma 141,96€ za odhlásenie, duplikát OEV a povinné zmluvné poistenie.

Z faktúry č. FVPOV12/00106 súd zistil, že navrhovateľ vyfakturoval sumu 450€ za odpredaj vozidla.

Podľa § 517 ods. 2 občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 52 ods. 1 občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 121 ods. 3 občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 53 ods. 6 občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 39 občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu dňa 22.10.2009 a zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva dňa 22.10.2009.

Zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Prihliadal na charakter účastníkov pri uzavieraní zmluvy. Navrhovateľ konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval úvery a odporca bol fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý si vzal úver na osobnú spotrebu, vystupoval ako spotrebiteľ. Právny vzťah medzi účastníkmi vyplývajúci z uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd posúdil podľa zákona č. 258/2001 Z.z.

V zmysle predmetnej úverovej zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 2450,- €, ktorý spolu s úrokom mal zaplatiť v mesačných splátkach po 115,03 € x 48, teda celkove mal odporca uhradiť navrhovateľovi sumu 5521,44 €. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu vo výške 47,958851% ročne. Pokiaľ ide o zmluvne dojednaný úrok z poskytnutého úveru 47,958851% ročne, súd takto dojednanú výška úroku považuje sa dohodnutú v rozpore z dobrými mravmi, a toho dôsledkom je uzatvorená zmluva o úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Aj keď občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právna teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru, všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov zo spotrebiteľského úveru v miere 47,958851% ročne, ktorá miera viac než trojnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov obdobných spotrebiteľských úverov, poskytnutých v danom čase (14,92 % podľa štatistiky Národnej banky Slovenska), porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže dojednanie úrokov z úveru je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, neplatnosť tohto dojednania pre rozpor s dobrými mravmi spôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pretože podľa záverov súdu je úverová zmluva, ktorú účastníci uzatvorili, neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, má navrhovateľ nárok nie na zmluvné plnenie, ale len na vrátenie plnenia, ktoré odporcovi podľa tejto neplatnej zmluvy poskytol. Odporca získal finančné prostriedky v sume 2450 € na základe neplatnej zmluvy o úvere, ku ktorej sume súd pripočítal náklady navrhovateľa na predaj vozidla v súlade s uzatvorenými zmluvami vo výške spolu 212,96€, ktoré sú rozpísané vyššie a vyplývajú z priložených faktúr. Odporca uhradil navrhovateľovi sumu 2591,85€ a výťažok z predaja vozidla bol vo výške 450€. Dlh odporcu zo zmluvy bol teda spolu vo výške 2662,96€ (úver 2450€ a náklady 212,96€), pričom odporca uhradil spolu sumu 3041,85€ (splátky 2591,85€, výťažok z predaja vozidla 450€). Z uvedeného vyplýva, že odporca už nie je navrhovateľovi z úverovej zmluvy dlžný žiadnu sumu, naopak, na strane navrhovateľa došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor odporcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh navrhovateľa zamietol.

Nakoľko navrhovateľ bol v konaní neúspešný, v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. prislúcha právo na náhradu trov konania odporcovi. Odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nemal súd preukázané, že by odporcovi nejaké trovy konania vznikli, a preto súd odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).